

Piotr Kowolik

„Resocjalizacja Polska”, Lesław Pytka, Warszawa 2010 : [recenzja]

Nauczyciel i Szkoła 3 (48), 207-208

2010

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Piotr KOWOLIK

Górnśląska Wyższa Szkoła Pedagogiczna im. Kardynała Augusta Hlonda
w Mysłowicach

Recenzja pracy: „Resocjalizacja Polska”
(rocznik nr 1/2010). Red. Lesław Pytka;
Wyższa Szkoła Pedagogiki Resocjalizacyjnej,
Warszawa 2010, ss. 236.

Na rynku księgarskim, kierując się dbałością o zachowanie pewnych standardów w zakresie kształcenia i prowadzenia badań w dziedzinach związanych z pedagogiką resocjalizacyjną oraz nauk pokrewnych, służebnych wobec praktyki i teorii resocjalizacyjnej w Polsce, okazał się pierwszy numer rocznika „Resocjalizacja Polska”. Rocznik jest organem Sekcji Pedagogiki Resocjalizacyjnej afiliowanej przy Zespole Pedagogiki Społecznej Komitetu Nauk Pedagogicznych Polskiej Akademii Nauk. Zasadniczą funkcją, którą będzie spełniał „Rocznik” jest integracja intelektualna teoretyków i badaczy z różnych środowisk naukowych szkół wyższych kształcących przyszłe kadry zawodowe do pracy prewencyjnej, resocjalizacyjnej i badań naukowych.

Jak zaznacza Redaktor Naczelny prof. dr hab. Lesław Pytka w słowie *Do Autorów* – struktura formalna „Rocznika” obejmować będzie sześć działów: teoria, metodyka, badania, sylwetka, recenzja i kalendarium. Redaktor zachęca do wypowiedzi na następujące tematy: Czym jest współczesna resocjalizacja? Jak ocenia się kształcenie akademickie w zakresie pedagogiki resocjalizacyjnej w uczelniach państwowych i prywatnych? Jak postrzega się przyszłość polskiej resocjalizacji w jej wymiarze edukacyjnym, ekonomicznym, społecznym?

W pierwszym numerze „Rocznika” prezentowane są materiały ilustrujące rozwój myśli resocjalizacyjnej:

- Bronisław Urban – *Resocjalizacja w Uniwersytecie Jagiellońskim. Rys historyczny, stan obecny* (s. 7–24);
- Lesław Pytka – *Pedagogika resocjalizacyjna w Uniwersytecie Warszawskim. Wczoraj, dziś, jutro?* (s. 25–52);
- Jan Szałański – *Psychologia resocjalizacyjna w Uniwersytecie Łódzkim* (s. 53–67);
- Adam Szcówka – *Geneza i dokonania pedagogiki resocjalizacyjnej w Uniwersytecie Wrocławskim* (s. 68–81);
- Marek Konopczyński – *Nowa resocjalizacyjna szkoła warszawska – tworczy resocjalizacja w kontekście kształcenia akademickiego* (s. 82–108);

- Beata Pastwa-Wojciechowska – *Czy pytanie o bezsens resocjalizacji ma sens?* (s. 109–120);
- Andrzej Baładynowicz – *Wielopasmowa teoria resocjalizacji z udziałem społeczeństwa* (s. 121–156);
- Wiesław Ambrozik – *Spoleczność lokalna jako płaszczyzna funkcjonowania systemu profilaktyczno-resocjalizacyjnego* (s. 157–173);
- Henryk Machel – *Resocjalizacja penitencjarna: istota, dylematy terminologiczne, społeczny sens, kilka uwag teoretycznych i kadrowych* (s. 174–192);
- Sławomir Sobczak – *Humanistyczny wymiar penitencjarystyki* (s. 193–202);
- Kazimierz Pospiszyl – *Psychoanaliza a resocjalizacja (próba analizy wzajemnych powiązań)* (s. 203–210);
- Robert Opora – *Refleksje na temat współczesnej resocjalizacji w kontekście jej efektywności* (s. 211–220);
- Tamara Zacharuk – *Resocjalizacja w warunkach edukacji inkluzyjnej* (s. 221–229).

Powyższy krótki przegląd autorów i tytuły materiałów nauczycieli akademickich z Krakowa, Warszawy, Gdańska, Łodzi, Poznania, Siedlec, Wrocławia ukazuje pewien obraz wynikający z osobistych preferencji i różnych szkół myślenia.

Całość zamykają: *Noty o Autorach* i *Wyciąg z protokołu z posiedzenia założycielskiego Sekcji Pedagogiki Resocjalizacyjnej afiliowanej przy Zespole Pedagogiki Społecznej Komitetu Nauk Pedagogicznych PAN*.

Rekomendowany „Rocznik” ma charakter twórczy i w dużym stopniu nowatorski, prezentujący nowe myślenie pedagogiczne i pobudza do kontynuacji dyskursu. Jest osadzony we współczesnych nurtach i kierunkach pedagogicznych, ma wielowątkową budowę i oparty jest na bogatej literaturze przedmiotu.

Autorzy wykazali się dużą pomysłowością i oryginalnością w interpretacji i rzetelnym odniesieniu się do źródeł. Pracę cechuje nie tylko duża dociekliwość, ale także innowacyjny charakter.